

no Maironis kurti patvirtina tematika, jog ^{prizadintys} ~~patvirtinti~~
lietuvis ¹⁸⁶⁶ 1809 un savo gintiny lietuvos

389 ž

Atkreipti dėmesį
į stilių

$$T \quad 3+3 \times 2 = 12$$

$$V \quad 3 \times 2 = 6$$

$$R \quad 3 \times 2 = 6$$

$$K \quad 16! \text{ (smagu!)}$$

$$40 | 52$$

$$10.769$$

Klaidy taikymas

1. Maironis kūrinys, skirtas gintines temas, -
išplėstinė dalyvini aptinkytė.

Z

20110225

J. Bilūno apsakymo "Ubagas"
ištraukos interpretacija

Jonas Bilūnas - tai XX a. pr. lietuvių realistas.

Nors rašytojas, publicistas ir prozininkas, gyvena neilgai ^{v1}
bet J. Bilūno kūryba ~~realistinė~~ paliko ryškų pėdsaką
lietuvių kultūriniam gyvenime. J. Bilūnas
kūrybai būdingas lakoniškumas, reikijis vidinio
pasaulio analizavimas ir konkrečių išvadų nebuvimas.
lietuvių realistas parašė daug įdomingų kūrinių
apie žmonių santykius ^{bendra žmonių} ~~santykius~~. Vienas iš jų yra
Apsakymas "Ubagas" kuriame atskleidžia žmonių
dorovės nuostatas.

"Ubagas" - tai liūdnas apsakymas apie Petą
Sabaliūną. Kadaise garsesį turtais, senatvę tapo
vargiu ir elgetautojū kamuoja ^{meš} ~~meš~~ liūdesio ir mieglės-
ciū stygiaus ("sėdėjo priešais mane ubagas, su kepsniu")
Petras Sabaliūnas taip pat garsesio ir kaip stropus
bitininkas. rūpinosi bitėmis tarai savo ~~vaikais~~ ("Ka-
bėdavo jisai apie bites kaip apie... labai brangų žmogų")
O tikrų vaikų Petras turėjo tris: dvi dukteris ir sūnų,
kuris užaugo aplėdo ir išvarė iš namų tėvų ("Sū-
nus išvarė"). Jaunystėje Petras taip stropiai rūpi-
savoje bites, net nyratėdėjo, jog jo paties vaikai
užaugo, o artimo ryšio gija nutrūko jau seniai.

arg) Tūkšūnāi sūnāus lēti ~~stipri~~ ^{dideli} sirdijē buvo stipri
škauermo žaidis, kad tėvas labiau rūpinosi bėmū,
nesidomejo jo gyvenimu. Atnyginamas sūnus teig
išvaro iš jo paties namų ir ištraukia iš savo
gyvenimo. Teigi pastebime psichologinis tipo apskai-
mas, kai analizuojami veikijū jausmai. Tai vienas iš
J. Bilūno kūrybos bruožų.

arg) kalbėjai
opuē
(sūnū)
jaunū
dar

J. Bilūno kūrybai būdinga žiedinė kompozici-
ja. Šioje ištraukoje Petro Sabaliūno kaimynas prisimena
Petro jaunystėje ir negali patikėti, kuo vėlo
jis. Prisimena, jog Petras niekada negailėjo medaus
savo draugams, kaimynams. Visada pavaišindavo
(niekada nepamiršdavo medaus duoti). Tėvykijoje
Petro vertybės jaunystėje: palaikyti santykius su kaimy-
nais, graikiai mirtuti ir nebūti gobiuoliū. Na, o senatvėje
Petras liko ~~visiškas~~ ^{visiškas} būdnas, o veida seniai
bebuoē plati šypsenā. ~~Senatvėje~~ Petras prisimena tik
sūnū vaikus, bet tai laimės nepamėda, nes nega-
li ju matyti dūriangtis jų parinkimais („Tajū juos
mylėjau.“) Petras nesupanta, kodėl sūnus jū tajū
nubaudē. Bet gal Petras pats nenori pripažinti ir

Novelėje dūmenp dūnūaus valkūz poelgiū,
dėl kurū Petras tapo ubagu, o ne kaip
jū elgēi su vaikūais omlsēiom. Jūliū ir pavaišū ^{ut' mas} ^{„Ubagus“}
daliū savo kaltis, jog neskyri palankamū dūmesio?
sūnū.

šios ištraukos parakotojas yra Petro kaimynas.
Tai jū ~~pr~~ ^{prisimena} Petro ^{gyvenimo} sūnus, kuris
buvo kaimyno vėnmetis ir žaidūoū vaikystėje. Parako-
tojas nesigilina į Petro Sabaliūno vidinį pasauliū, bet
stengiasi suvėinti, kodėl jū vėlo elgeta. Petras išpažū-
ja kaimynū. Pasakodamas Petras kalbē kartū prarū-
ta („snelis akvė vėl pavaišū ašarū“) ^{Petra} ^{graudu} 28
pavaišū primimus sūnūus išdaugty. Kūje ištraukoje
kūdnūnūnū man buvo skaityti Petro išdūtus žodnius:
(„E gal ir jū kada nors tajū mas iš namū savo teigū.“)
„Šie žodniai skamba tūri nuokauda ar pūdikėjimas“ 28
sūnūū ū jū elgetū. Tačiau negalime vėn neigiamai 23
vertinti sūnus, nes Petro poelgiūose nebuvo matyti
noras domėtis sūnūus stipri gyvenimu.

J. Bilūno apysaka „Ubagus“ išryškina žmo-
nū vertybės savo artimam žmogū. Petras Sabaliūnas
senatvėje tampa ubagu, nes sūnus išvaro iš namū. 20
Petruū skaudū žinoti, jog jū vieninteliū sūnus iš-
davi ir ištrauki iš savo gyvenimo. Tačiau Petras nesu-

vokla, jog šiuo tūlo dimensio ir saugumo iš Petro.
šūnus tik norėjo patirti meilę iš savo tėvo.

Melchiorai, turimus pasaulio žinias

J 18 (2+2) 18 Paegriūdių dūren, reikią slūter
V 3x2=6 Petru kibaliūniui, kodėl jam
R 4x2=8 teulia ubaguoti, o a kaip jis
K 15 pakeičia me vaikais. (Pasakojimas
37 52
10.71 laikus, endus) kontulstau 4
Dikšči me ištrauka, ištraukos esme.

Klaidy taisymas

1. ... ir prozininkas - šalutinis sakiny
2. Ilgesys - priesaga esys (liūdesys)
3. patikėjimas šiuo - už jį elgesis -

2011 0324

V. Krievės dramos „Skirgaila“
ištraukos interpretacija

Rasytojas, filosofas ^{Krevė-} Vincas Mickenius, ~~latiau~~

~~žinomas Krievės slapyvardiu~~ yra laikomas nepriklausomos Lietuvos eruditu. Krievė buvo aktyvus žmogus: jis domino tiek politika, tiek kūrybinis rašymas. Rasytojas rašė publicistine tematika, tačiau Krievės, kaip kūrėjas žmogaus, genialumas atsiskleidė parašytuose literatūros kūriniuose: padavimuose, apsakymuose, dramose. Viena iš žinomesnių dramų yra kūrinys „Skirgaila“. Tai istorinis tematikos drama, pasakojanti apie dramatišką senovės Lietuvos padėtį, kai susidūrė du skirtingi pasauliai - krikščionių ir pagonių.

Drama „Skirgaila“ - tai kūrinys apie Lietuvos gyvenimą, valdant kunigaikščių Skirgailai. Tuo metu Lietuvos valstybė išgyveno sudėtingą laikotarpį: naujos religijos atejimas, ištumiant senąją, ordino publikacijimai ir kovos dėl žemių išsaugojimo. Visa tai „gula“ ant kunigaikščio Skirgailos pečių: kaip valdyti šalį, jei susidūrė du skirtingos nuomonės - kaip valdovai ir kaip žmogaus. Skirgaila personaliai yra konfliktinė asmenybė, nes ~~įsijaučia~~ ^{įsijaučia} pasitelkia daug prieštaravimų su pačiu savimi.